

MINISTERSTVO VNITRA
Poradní sbor ministra vnitra
ke správnímu řádu

Závěr č. 81

ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 22.6. 2008

Zahájení přestupkového řízení na návrh zmocněnce

Navrhovatel podle § 68 odst. 1 zákona o přestupcích si může zvolit zmocněnce podle § 33 správního řádu. Pokud je návrh na projednání přestupku podán v mezích zmocnění zmocněncem, lze mít za to, že návrh byl podán v souladu s požadavky § 68 odst. 1 zákona o přestupcích.

Poradní sbor se zabýval otázkou zahájení přestupkového řízení na návrh, pokud je tento návrh podán zmocněncem osoby oprávněné k podání návrhu.

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 68 odst. 1 stanoví, že stanovené přestupky se projednávají jen na návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka (dále jen „navrhovatel“).¹ Zmocněnec účastníka zde explicitně jmenován není. V ustanovení § 72 písm. d) zákona o přestupcích je pak dále stanoveno, že navrhovatel (dle § 68 odst. 1) je účastníkem řízení.

Účastník řízení si může podle § 33 odst. 1 správního řádu zvolit zmocněnce, otázkou tedy je, zda je možné zahájit řízení o takovém přestupku, pokud si navrhovatel zvolí dle § 33 zmocněnce a návrh na projednání přestupku podá zmocněnec, nikoliv přímo navrhovatel, jak stanoví § 68 odst. 1 zákona o přestupcích.

¹ § 68 odst. 1 zákona o přestupcích: „Přestupky podle § 49 odst. 1 písm. b) a c) a přestupky podle § 22 odst. 1 písm. h) a § 50 spáchané mezi blízkými osobami, jakož i přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a) se projednávají jen na návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka (dále jen „navrhovatel“).“

Vzhledem k tomu, že přestupky uvedené v § 68 odst. 1 přestupkového zákona není možno projednávat z moci úřední, lze říci, že podání návrhu na projednání takovýchto přestupků je, v terminologii správního řádu, podáním žádosti o zahájení řízení. Takovouto žádost lze považovat za úkon v řízení, neboť je jím řízení zahajováno. Dle ustanovení § 33 odst. 2 správního řádu je možno specifikovat rozsah zmocnění, přičemž je na zastupovaném, aby zvolil rozsah zmocnění. Je tedy možno zmocnit zmocněnce i k učinění prvního úkonu v řízení, tedy k podání žádosti (respektive návrhu na zahájení řízení o přestupku).

V ustanovení § 34 správního řádu, které upravuje obecně vztahy mezi zástupcem a zastoupeným není činěn rozdíl mezi zástupcem podle § 32 správního řádu a zástupcem podle § 33 správního řádu. Z tohoto lze tedy analogicky dovodit, že zastoupení na základě plné moci i zastoupení ze zákona přináší zastupujícímu i zastoupenému stejná procesní práva i povinnosti.

Problém může vyvstat v případě, že si zmocněnce zvolí zákonný zástupce nebo opatrovník postižené osoby. V takovém případě by se mohlo jednat o „zastoupení na druhou“, lze však mít za to, že pojmy „zákonný zástupce“ a „opatrovník“ jsou v § 68 odst. 1 zákona o přestupcích chápány v hmotněprávním smyslu, nikoliv v procesním. Zastoupení zmocněncem podle § 33 správního řádu tedy nezakládá „zastoupení na druhou“, zmocněnec zastupuje zákonného zástupce nebo opatrovníka, avšak zákonný zástupce a opatrovník nezastupují postiženou osobu, spíše jednají jejím jménem.

Dle názoru poradního sboru je tedy možné, aby návrh na projednání přestupku podal zmocněnec navrhovatele, kterého si navrhovatel dle § 33 správního řádu zvolil.